

Correspondentie

27 januari 1969

Londen

Uwe Heiligheid,

Het is goed om weer naar uwe Heiligheid te schrijven met de grove pen en papier, hoewel er vele malen besef is geweest van een nauw contact en van beantwoorde vragen.

We hebben gedurende een maand een rustige periode gehad, gedurende welke ik van extra meditatie heb genoten en de verslagen van al onze gesprekken heb bestudeerd, waarbij elke keer nieuwe rijkdom werd gevonden. Ook hebben we een goede Engelse vertaling van de Shrimad Bhagavatam (door Swami Prabhavananda), echter in verkorte vorm, en we vinden daar wat van uw verhalen van Krishna en van 'Avadhuta en zijn vierentwintig leraren'. Met het opbouwen van Sattva dat dit produceerde, lijkt alles prachtig eenvoudig wanneer je in het Zelf ben gecentreerd.

De moeilijkheid treedt alleen op wanneer je probeert om deze eenvoud probeert uit te leggen aan mensen die drukke levens leiden, zo dat ze de Ware Kennis relateren aan hun eigen ervaring. De Engelse taal is zo begrensd. Hoe kun je de nuances van betekenis uitleggen van verschillende Sanskriet woorden – Param-Atman, Atman, Ahankara wanneer er slechts een woord is 'Ik'; Chit en Chitta voor het ene woord bewustzijn; verschillende staten van Buddhi en Manas voor het ene Engelse woord 'Geest'!

Voor dit doel heb ik 4 meetings gehad met 80 mediterenden, 20 per keer waar we gemediteerd hebben en daarna aan de mensen hebben gevraagd om hun ervaring uit te drukken, en ze te relateren aan uw woorden, verhalen en gelijkenissen. Vandaag beginnen we het actieve leven met het proberen dit uit te breiden naar 500 mensen in Londen, en bijna 100 in New York en andere landen. In Mexico lijken de initiaties tot Meditatie en Kennis goed te gaan (hoewel langzaam) sinds twee jongemannen het van Miss Nicholson hebben overgenomen.

De voornaamste vragen zijn:

1. *Wat is de werkelijke functie van Ahankara?*

2. *Wat is de relatie in ons stadium tussen Atman en Citta, en tussen Citta en Buddhi?*

Een andere vraag, sommige mensen die zich niet voldaan voelen hebben wekelijks klassen voor Yoga oefeningen bijgewoond volgens het systeem van Iyengar, die hier populair zijn. Wat zou onze houding hier tegenover moeten zijn? Men vraagt het alleen wanneer ze denken dat het noodzakelijk is. Ze zeggen dat het de spanning van lichaam en geest ontspant, zorgt voor betere slaap 's nachts en dat het de meditatie helpt.

We hopen dat deze vragen op tijd arriveren en dat Mr. Dixit in staat zal zijn om uw antwoorden door te geven, omdat Jaiswal zo druk is met zijn Sanskriet klassen dat we hem zelden zien of van hem horen!

We zenden onze liefhebbende en respectvolle dank aan uwe Heiligheid die ons pad verlicht, en wensen u alle voorspoed in uw andere werk.

F.C.R.

3 februari 1969

Londen

Uwe Heiligheid,

Er kwam een gelijkenis in de geest boven in antwoord op de vraag over Chitta. U heeft iets gezegd als dit maar ik zou dankbaar zijn voor de bevestiging. Manas verzamelt alle informatie via de zintuigen in de vorm

van een openbare bibliotheek die de bibliothecaris, Chitta, ordent volgens een systeem van verwijzingen met een kaarten index en boeken op bepaalde planken al naar gelang het onderwerp. Wanneer een schrijver (Buddhi) langs komt om bepaalde informatie te krijgen voor een artikel, haalt de bibliothecaris de boeken die hij wenst onverwijld op.

Maar wanneer de bibliothecaris zijn rug omdraait of geen dienst heeft en 's nachts slaapt, kan de Atman die alles weet maar alleen in Ware Kennis is geïnteresseerd aan de schrijver geven wat hij nodig heeft, hetgeen de schrijver inspiratie noemt.

Er is bewijs dat mensen (zelfs vrij nieuwe mediterenden) dat ze in zichzelf merken wat Buddhi is wanneer ze beweging tegemoet treden of wanneer ze de stille in meditatie tegemoet treden. Na en kleine meeting ontving ik de volgende brief:

“U sprak over Buddhi, en het leek me toe dat hier de bron van onzelfzuchtige aandacht is, de gids die naar de stille stem luistert, aandacht geeft aan wat er ook nodig is en de bedienden dienovereenkomstig aanstuurt. Het lijkt alsof elke glimp van begrip opflikkert, het wordt gemakkelijker om de bewegende geest tenminste voor een tijdje stil te maken, ik zal in geen miljoen jaar de dankbaarheid en vreugde kunnen uitdrukken bij het vinden van steeds meer reden voor ieder ogenblik van ons wakende leven, want zelfs in de lelijkste ogenblikken kan er schoonheid zijn, als je alleen maar aandacht geeft en niet oordeelt of je identificeert.”

F.C.R.

*25 februari 1969
Londen*

Uwe Heiligheid,

De Doctor beseft dat zijn vragen een geschreven antwoord niet waard waren. De antwoorden zijn doorgelopen via inspanning tot onthechting, en een besluit om Ahankar niet te accepteren als een substituut voor de Atman. Hij dankt uwe Heiligheid voor de voortdurende hulp.

F.C.R.

*15 maart 1969
Allahabad*

Antwoorden op vragen van F.C.R. van 27 januari 1969

Vraag 1. Wat is de functie van Ahankara, in het algemeen en op ons niveau?

Z.H. Ahankara staat onder twee variëteiten bekend, te weten:

a) Emotioneel Ahankara. Deze identificeert zichzelf met het fysieke lichaam of de zintuigen of de geest.

[Zullen we het daarom in het Engels 'Pseudo-Ahankara' noemen?]

b) Natuurlijk Ahankara. Deze onthecht zichzelf van het hier boven genoemde en gaat hoger om zich met de Atman te identificeren, die boven alles staat.

[De functies van Ahankara worden uit de definities duidelijk]

Vraag 2. wat is de relatie tussen Atman en Chitta, en tussen Chitta en Buddhi in ons stadium?

Z.H. Atman en Chitta zijn twee gescheiden entiteiten, de laatste is de naam voor de 'Chetan Shakti' in onszelf. (Tamelijk moeilijk om in het Engels uit te leggen. Maar het is iets dat waarneming en realisatie etc. mogelijk maakt). Er is geen 'muur' tussen de twee. Vandaar dat Chitta als een spiegel een beeld van de Atman kan reflecteren (als de eerste

glad genoeg is). Het beeld gedraagt zich als een voorwerp in de zin dat het ook stralen uitstraalt. Maar het bestaat niet werkelijk. Ook is het niet gescheiden van het voorwerp, in de zin dat er geen beeld kan zijn zonder voorwerp. Dus 'leeft' er een tweede voorwerp in de spiegel als toevoeging op het oorspronkelijke voorwerp, en tegelijkertijd leeft het niet. Evenzo doordringt de Atman de Chitta, en ook niet. Ook bestaat de relatie tussen Ahankara en Chitta bij sommige overwegingen wel en bij andere overwegingen bestaat die niet.

Vraag 3. Meedoen aan klassen van het Iyengar Systeem.

Z.H. Men zou mensen niet moeten weerhouden van het deelnemen aan deze klassen. Het is allemaal een kwestie van individuele capaciteiten, neigingen, gemak, levenswijze etc. Maar aan een pad blijven vasthouden is duidelijk beter; aangezien nu het ene pad en dan het andere ons nergens heen kan brengen. In de meeste gevallen echter zullen meditatie en de innerlijke Mantra Japa een gemakkelijker manier naar Zelfrealisatie gevonden worden dan uiterlijke middelen.

Omdat de laatste voorgeschreven moeten worden om bij individuele gevallen te passen net als een medische behandeling na de nodige diagnoses. Anders kan zelfs een goed medicijn schade berokkenen. De eerste uitwerking kan verheugend zijn, maar gaat misschien niet diep genoeg.

Hoe u ging zitten met een kalme, vredige en onthechte geest – om oplossingen voor problemen uit de Chitta te halen – is heel goed. U heeft gelijk als u beweert dat er niets tussen Ahankara en Atman in moet zijn. Alleen dan zal de Chitta in de juiste positie zijn om een onverdraaide vorm van leiding die diep vanuit de Atman komt te laten zien. We zouden deze moeten verwelkomen en hen met een devote geest aannemen.

Uw vergelijking over de Chitta die als bibliothecaris handelt – en Atman die in speciale gevallen zijn functies overneemt wanneer de eerste 'buiten dienst' is. Atman doet natuurlijk zulke dingen, maar als een gunst en hij heeft in dit opzicht geen bindingen (?verplichtingen). Het Hoofd van een Universiteit geeft in de regel geen college, maar wel kan hij een bepaalde student helpen in de capaciteit van het hebben van de algemene leiding. Net zo kan de Atman afdalen om Chitta, Buddhi en Manas etc. in moeilijke tijden te helpen door pasklare oplossingen voor hun problemen te bieden als een speciale gunst, zonder dat er enige binding of verplichting is om dat te doen. Maar de 'Emotionele' of 'Pseudo' Ahankara gedraagt zich verkeerd. We zouden moeten oppassen voor deze Ahankara, en de andere die zichzelf identificeert met de Zuivere Atman moeten aanvaarden.

20 maart 1969

Londen

Uwe Heiligheid,

De mensen in Londen willen dat ik Zijne Heiligheid bedank voor de heldere antwoorden op deze moeilijke vragen die we beter hopen te begrijpen wanneer we er na meditatie diep op in zijn gegaan. We danken u ook voor de aanwijzingen voor het Iyengar systeem die de situatie geheel dekken.

Kort geleden hebben we allemaal (Londen, New York, Mexico, Canada, etc.) gestudeerd op de beschrijving die u ons twee jaar geleden heeft gegeven over de relatie tussen de drie staten van fysieke slaap en de corresponderende staten in de spirituele wereld. We begrijpen helemaal dat fysiek wakker worden een staat van maximum activiteit betekent die overeenkomt met de staat van diepe slaap van de geest. Sommige mensen overwegen dat er vele verschillende soorten relaties tussen de twee zijn. We observeren bijvoorbeeld dat daar waar het lichaam en de Prana gezond zijn en goed werken, meditatie veel gemakkelijker is; we zien dat spiritueel ontwaken vaak een zeer weldadige uitwerking op het lichaam heeft en een grotere gezondheid en welzijn geeft. Zou Uwe Heiligheid ons enig advies over dit onderwerp willen geven? Is het waar om te zeggen dat 'gehechtheid' voortkomt uit de verwarring die er bestaat tussen de gescheiden werelden van lichaam en geest? Verder vragen zullen nog komen, maar we aarzelen om teveel beslag te leggen op uw kostbare tijd. We denken dat de vertalingen van Mr. Dixit duidelijk en correct zijn.
F.C.R.

11 april 1969
Londen

Uwe Heiligheid,

1) Men leest in de Vedanta een beschrijving van een stadium in de meditatie die veel overeen lijkt te komen met de lezing die u tijdens ons laatste bezoek over dit onderwerp gaf. In het huidige voorbereidende stadium, koestert men Dharana bij het terugtrekken van de aandacht van alle zintuiglijke vermogens naar het innerlijk, en vestigt de innerlijke aandacht stevig op de 'Ene-zonder-een-tweede'. Het vermogen om dit te doen lijkt af te hangen van de ervaring met de natuur van de Atman en de hoeveelheid Sattva die aanwezig is. Veel mensen slagen er niet in om dat te doen. Zou u hier alstublieft iets meer willen zeggen? Daarna komt Dhyana hetgeen een afwisselende activiteit is als een rivier die langzamer en sneller stroomt, en tenslotte is er Samadhi die als twee soorten beschreven wordt. Is dit juist?

2. Elders vindt men in de Vedanta een beschrijving van de vier stadia van de geest die obstakels voor Samadhi vormen en waarover u met ons sprak. U beschreef de eerste, Laya, wanneer de geest gaat slapen en de persoon deze smeltende Laya ten onrechte aanziet voor vereniging met het Zelf. De tweede, Vikshepa of afleiding, is het voornaamste probleem dat we in het westen tegenkomen waar de geest niet tot eenpuntigheid gebracht kan worden. U heeft veel advies gegeven over hoe hier mee om te gaan. De derde staat, Kashaya, vind ik zeer interessant. Deze lijkt afgeleid te zijn van een kleverige gom of hars van een boom en lijkt de oorzaak van gehechtheid te zijn omdat het een aantrekkelijke smaak heeft. Is deze kleverigheid van de geest een deel van zijn natuur of is het iets dat men helemaal kwijt kan raken? De vierde Ras-asvada, het stoppen met het genieten van de smaak van het Zelf in plaats van het Zelf te worden is voor de meesten van ons iets voor gevorderden! Maar ik denk dat ik weet wat het betekent. Is uwe Heiligheid bereid om iets meer te zeggen hierover of de fouten misschien te willen corrigeren?
F.C.R.

15 april 1969
Londen

Uwe Heiligheid,

Toen ik uw woorden nakeek merkte ik dat u ons een volledige uitleg over Dharana heeft gegeven. De laatste tijd heb ik zoveel Sattva gehad dat het leven vol is met geluk en rijkdom; in het bijzonder tijdens een nacht waarin ik toevallig het beroemde verhaal van de papegaai in verband met mezelf zag, en een deel van me zag als de intellectueel die naar meetings ging maar de Dharma niet uitvoerde, en zag wie de papegaai is en hoe hij bevrijd moet worden. Ik lachte zo hard om mezelf dat het zeer verfrissend was! U heeft ons zoveel verteld en ik weet nu zo goed hoe 'de Ene-zonder-een-tweede' te bereiken is dat ik dit jaar geen verder onderricht in uw fysieke aanwezigheid nodig lijkt te hebben, dus Mr Allan en ik zullen volgend jaar een bezoek plannen in plaats van uw tijd de komende oktober weer in beslag te nemen. Maar u zult als mijn huisarts weten wat het beste voor me is vanuit het standpunt van zijn en ik zal daar heel graag naar handelen, we hebben alleen tijd nodig om de noodzakelijke plannen te maken. In de tussentijd voelen we alleen een grote liefde en dankbaarheid waar vele mensen in delen.
F.C.R.

24 april 1969
Allahabad

Zijne Heiligheid legt Dharana, Dhyana en Samadhi als volgt uit:

Dharana. Wanneer de aandacht diep en vast wordt en in staat is om enige tijd als zodanig te stoppen is het Dharana. Een onwankelbare geesteshouding over iets bepaald is ook Dharana. Voor Dharana moeten we allereerst aan iets denken. In geval van meditatie, moeten we onze gedachten op een Mantra fixeren – zoveel dat hij zich gemakkelijk en permanent op ons gehele Zelf vastzet. Het oversteken van dit stadium naar het volgende is Samadhi.

Dhyana. Verblijft in Sattva – afwisselend langzamer en sneller stromend – komt door Tamoguna en Rajoguna. De Tamoguna en Rajoguna kunnen niet volledig uitgewist worden maar ze kunnen worden getemperd door Sattva. Zolang als Tam. en Raj. niet onderworpen zijn aan Sattva, zal Dhyana niet stoppen. Daarvoor is de aanwezigheid van vreugde vereist. Wanneer Chitta met vreugde is verzadigd, dan wordt Dhyana diep.

Samadhi. Ja, Samadhi komt in twee soorten, Savikalpa en Nirvikalpa. Savikalpa – het samensmelten van twee verschillende identiteiten (d.w.z. mens in God, terwijl elk verschillende attributen heeft). Nirvikalpa – het samensmelten van het gelijke in het gelijke, Atman en Param Atman (door Dhyana, Dharana etc.).

Laya. Verloren raken in Manas of Buddhi of Chitta, of slaap of bewusteloosheid, of zintuiglijke indrukken, is de staat van Laya. Dit komt door het overwicht van Tamoguna, terwijl het overwicht van Satoguna Samadhi veroorzaakt zoals hierboven genoemd.

27 mei 1969

Allahabad

Antwoorden op de vragen van Mr. Allan.

De spirituele wereld omvat niet de werelden van het causale lichaam. Het causale lichaam leeft in de 'Antahkarana'. Daar de Antahkarana tot de fysieke wereld behoort, behoort het causale lichaam dat ook. Zoals eerder gezegd, bedekken de twee werelden en de drie lichamen die in de discussies voorkwamen zowel de fysieke als de niet-fysieke gebieden, in afwisselende mate. Het grove lichaam is het fysieke lichaam zoals we dat zien. Het subtiele lichaam is datgene dat de zintuigen doordringt, de Manas en de Buddhi. Het causale lichaam is in de Antahkarana zoals hier boven is gezegd.

In de spirituele wereld bestaat niets dan waarheid, almacht en vreugde. De (subtiele) wereld bestaat vooral uit Rajoguna en Tamoguna en minder uit Satoguna. Deze is daardoor gescheiden van de spirituele wereld die geheel Sattva is. De grove wereld is de wereld zoals we die zien.

Een 'Trio' kan in de meeste dingen in de wereld gezien worden, b.v.:

- 1 Satoguna, Rajoguna, Tamoguna.
2. Wakker zijn, slaap, Sushupti.
3. Schepping, onderhoud, verwoesting etc.

Deze worden allemaal verbonden met het fysieke, het niet-fysieke en het spirituele, op de een of andere manier.

27 mei 1969

Londen

Antwoorden op de vragen van Mr. Whiting van 21 april

1. Zijne Heiligheid zei tegen ons: “Jullie werk is om te zorgen voor rust en om te zorgen dat ze opgeven.”
Zou Z.H. iets meer kunnen zeggen en ons een verdere aanwijzing willen geven?

Z.H. In rust zijn is dé echte natuur van de Atman. Het is werkelijk, eeuwig. Alle onrust is onnatuurlijk, voorbijgaand. Een klaarblijkelijke staat van onrust wordt geschapen doordat wij een storend element in de uiterlijke wereld behandelen alsof het ons toebehoort. Wanneer

we een toneelstuk zien, worden we niet bewogen door de storende incidenten omdat we weten dat we er niet bij betrokken zijn. Evenzo is de realiteit dat we alles dat om ons heen gebeurt zien als een toneelstuk, en de Atman is enkel haar toeschouwer. Een weten van de werkelijkheid verdrijft altijd valse onrust, net zoals een rubberen slang niemand bang maakt die weet dat het rubber is.

Ook is de schijnbare staat van onrust een voorbijgaande fase, omdat rust inherent is aan de natuur van de Atman, en zou uitdoven ware het niet vanwege onze eindeloze associatie met dit of dat. Vandaar dat het deze associatie is die opgegeven moet worden.

2. Rust lijkt substantie te zijn. Is dat juist? Is dit de enige substantie? Er lijken slechts drie aspecten om te ervaren te zijn: (i) rust die substantieel is (ii) beweging in de geest; (iii) vorm die over substantie is heen gelegd. Is dit juist?

Z.H. Ja, we kunnen rust een 'Substantie' noemen in de zin dat we het altijd kunnen verkrijgen en voelen. Aan de andere kant, is onrust slechts een schepping van wat vreemde indrukken, en die zou niet bestaan als die invloeden er niet waren. In deze zin mogen we zeggen dat onrust geen substantie op zich is. "Beweging van de geest" en "Vorm over substantie heen gelegd" zijn slechts tijdelijke fases net als wolken die de zon verbergen. Als we onszelf daarmee verbinden, beginnen we ook mee te schudden met hen en anders niet.

3. Is het de gehechtheid aan vorm en substantie die opgegeven moet worden?

Z.H. Gedeeltelijk, ja. Maar preciezer is: de Chitta moet de fysieke wereld opgeven en de Atman moet de Chitta opgeven. Dat wordt bedoeld met volledige vrijheid.

4. Hoe zorgen we ervoor dat mensen opgeven?

5. Wanneer we opgeven, wordt dan van nature in rust voorzien?

Z.H. Wanneer de notie van 'opgeven' stevig en sterk wordt, dan gaan we tegelijkertijd en automatisch over in de staat van rust, die er al was. Net als er golven aan de oppervlakte aan de oceaan zijn, maar haar diepten altijd kalm zijn, zo is deze oppervlakkige geest evenzo onderworpen aan verschillende soorten onrust vanwege zijn contacten met de fysieke en niet-fysieke werelden, terwijl de diepere Atman altijd stil is.

6. Is rust een wezenlijk voedsel voor de Mens?

Z.H. Ja. Rust en vreugde zijn het natuurlijke voedsel voor de Atman. Ook zijn ze er altijd. Maar door de prikkels van een onechte uiterlijke wereld, wordt de begoocheling van het onwerkelijke geschapen. Het opgeven van deze begoocheling in onze gedachten en overtuigingen staat bekend onder de naam van rust en vreugde.

[N.B. Het is belangrijk om op te merken dat opgeven altijd iets is dat in ons vermogen ligt, terwijl dat met iets verkrijgen niet altijd zo is.]

*30 mei 1969
Londen*

De enige vraag waarvan ik zou willen dat u die doorstuurt naar Zijne Heiligheid betreft het tamelijk moeilijke antwoord dat we kregen over mijn eerste vraag over Ahankar. Wij hebben slechts een woord, 'bewustzijn', en u hebt er twee, Chit en Chitta. We begrijpen dat Chitta slaat op het mechanisme waardoor gewaarwordingen in ons bewustzijn oprijzen hetgeen altijd veranderlijk is. Maar dit is volkomen anders dan het zuivere Bewustzijn van de Atman dat nooit

verandert. Alles wat hij me kan vertellen over Chitta wanneer dat gezuiverd is en stil als een weerspiegeling van het zuivere Bewustzijn zal een grote hulp voor ons zijn, want dit is een punt waar de westerse wetenschap van haar diepe onwetendheid betuigt.
F.C.R.

11 juni 1969

Londen

Uwe Heiligheid,

We zijn opnieuw zeer geïnteresseerd geraakt in uw verhaal van het bezoek van de eerste Shankaracharya aan de Tempel van Sharada in Kashmir, omdat we kunnen begrijpen dat het op een bepaalde manier zeer nabij van toepassing is op de oorzaken van onrust in de westerse wereld. Zo begrijp ik de drie open poorten, Artha betekent materiële bezittingen, de weg van de huishouder; Kama is de weg via beheersing van de seksuele en fysieke begeerten via de gehele weg van het celibaat, en Dharma betekent het aanwenden van het spirituele verlangen door religieuze rituelen en discipline. Heel vaak leiden elk van deze wegen alleen naar meer slavernij omdat gehechtheid nog steeds aanwezig is. De poort die dicht werd gehouden, Moksha (bevrijding) genaamd waar Shankara met gemak doorheen ging, betekende bevrijding van gehechtheid, hetgeen volledige vrijheid of zelfrealisatie geeft. Is dat juist?

Verder vragen zijn:

1. Wie zijn de mensen die de Tempel door een van de drie open poorten binnen gingen? Ze moeten wijsheid bereikt hebben omdat ze de Tempel zijn binnen gegaan. Waarom waren ze niet in staat om te begrijpen hoe de volledig gerealiseerde mens door de gesloten poort heen ging?

2. Horen de drie open poorten tot het verleden, terwijl de weg van bevrijding voor iedereen vandaag overal mogelijk is onafhankelijk van tijd en plaats? We zien om ons heen groot ongeduld met precies de drie begrenzings van het verleden – irritatie bij beperkingen van de persoonlijke vrijheid van de huishouders om de dingen die hij graag doet, te doen; beperking van seksuele vrijheid die als voorbij vooroordeel beschouwd wordt; en ongeduld met enige vorm van traditionele leringen of rituelen (de Paus in Rome heeft veel mensen geërgerd door het verbieden van gezinsbeperking; de Regering van India probeert zich te bemoeien met de Onaanraakbare kaste van Manu).

Zoals altijd met uw verhalen, lijken ze dieper hoe meer je er over nadenkt en er zijn hier velen die in de betekenis van dit verhaal willen doordringen. We zijn heel erg geïnteresseerd in de antwoorden die u al heeft gestuurd en waarvoor we heel dankbaar zijn.

F.C.R.

22 juli 1969

Allahabad

Antwoorden van Zijne Heiligheid op de brief van 30 juni 1969

1. Ahankar bestaat zoals reeds uitgelegd uit twee soorten, nl. zuiver en onwaar.
ZUIVER – dat wat elementair is, d.w.z. niet bestaat uit iets anders. Het zegt :”Ik ben Atman en niets anders. IK ben volkomen gescheiden van de gewone wereld. Wat ik ook zie, is niet met mij verbonden, is veranderlijk en tijdelijk. Ik ben eeuwig, onveranderlijk.”

ONWAAR – dat wat voortkomt uit voorspoed, ellende, goed, slecht, plezier en pijn etc. Zoals “Ik ben zuiver of onzuiver, ik ben geleerd of onwetend, ik ben ziek of gezond, ik ben rijk of arm, ik ben gelukkig of ongelukkig,” etc.

2. Bewustzijn, Chit en Chitta. Het is belangrijk om duidelijk te zijn over 'chit' en 'chitta', welke heel verschillend zijn. CHIT is de Chetan kracht – een eigenschap van de Atman – die alles verlicht en alles doet gaan – zonder welke alles tot stilstand zou komen, ondanks dat er materie en energie was. CHITTA is enkel een deel van de geest. CHIT is als de zon, de werkelijke bron van het licht en CHITTA is slechts als een spiegel, die deze alleen weerspiegelt, en van waaruit het lichaam en de geest, die onder de invloed van waarnemingen veranderen, in ons bewustzijn oprijzen. Deze veranderlijkheid van de CHITTA komt vanwege diens onware gevoel van eigenaarschap over of associatie met de desbetreffende waarnemingen. Dit is de verdwaalde staat van CHITTA.

Maar het zuivere bewustzijn van de Atman is zoals u zegt, volkomen verschillend. Het verandert nooit. Zuivere Atman voelt geen enkele “Ikheid” met wat de fysieke zintuigen rondom hen waarnemen. Zuiver bewustzijn van de Atman is ook zo. Ook gaan de Atman en het bewustzijn van de Atman altijd samen, omdat ze min of meer identiek zijn. Daarom wordt er gezegd dat het de belichaming is van alle verlichting, waarheid, kracht en vreugde. Als zodanig is het altijd volkomen standvastig, smetteloos en vrij.. Wanneer CHITTA gezuiverd en stil is als een weerspiegeling van zuiver bewustzijn van de Atman, gedraagt deze zich op zo'n manier dat al haar gedrag, haar gevoelens en gedachten etc. tegelijk geheel op orde, georganiseerd en diep worden – zodat ze onveranderlijk overtuigend, mooi en goedgunstig zijn. De beste manier om deze toestand te bereiken is om wensen en bedoelingen op te geven en zuivere en natuurlijke manieren te kiezen.

1 augustus 1969

Londen

...Dank u wel voor de lange en precieze brief van 22 juli waarin u de volledige antwoorden geeft. Deze worden allemaal gebruikt en overdacht. In theorie beginnen Chit en Chitta me duidelijk te worden, en dat zou nu in het Westen een heel belangrijk idee kunnen worden om te uiten. In de praktijk heb ik grote problemen met het valse Ahankara! Het lijkt onmiddellijk te komen in welk denkproces dan ook; alleen als je in meditatie onder het niveau van denken duikt, lijkt je er vrij van te zijn om je trouw aan de Atman te veranderen. Echter, onmiddellijk als je uit het halve uur komt, krijgt dit valse ego het druk. Misschien zal de Jagad Guru, die zoals u vertelde mogelijk binnenkort naar Alop Bagh komt, in staat zijn om verdere remedies aan te reiken, naast het afhakken van mijn hoofd!

...Alleen Z.H. heeft met zijn voorbeelden laten zien dat Antahkarana, de uitdrukking die u gebruikte voor het 'innerlijke orgaan', niet in iedereen van nature aanwezig is, maar op een vrij hoog niveau op de weg naar Zelfrealisatie wordt gecreëerd. Het lijkt erop dat het voortkomt uit de vereniging van hart en hoofd, iets als geweten en intelligentie maar misschien zou u hem hierover kunnen vragen als u hem ziet en in het bijzonder hoe de vorming ervan bespoedigd kan worden!

F.C.R.

4 augustus 1969

Londen

Nauwelijks heb ik de vragen voor u uitgeschreven om aan Zijne Heiligheid te geven, of ik krijg een volmaakt antwoord! Diezelfde nacht beseft ik dat ik me teveel had geconcentreerd op de valse Ahankara en hij had ons vaak gezegd om ons af te wenden van dat wat we niet willen (de duisternis) naar dat wat we willen (het licht). Toen kwam ik een aardig voorbeeld tegen van Shri Ramakrishna. “Het najagen van het valse Ik”, zei hij, “was even moeilijk als

het najagen van je eigen schaduw. De enige manier is om God proberen te realiseren wanneer de zon pal boven je staat, dan wordt de schaduw jezelf en is er niets om na te jagen.”

Misschien zult u wanneer hij in Allahabad aankomt in staat zijn om hem deze dingen voor te leggen.
F.C.R.

13 augustus 1969

Allahabad

Beste Dr. Roles,

Tegelijk met het u bedanken voor uw cheque om de portokosten te dekken moet ik u zeggen dat het ook mijn hele pensioen voor een maand dekt!

Als er tijd en energie zijn, is het beter ze nuttig te laten zijn. Als ze dat zijn, ben ik blij dat te weten en wens dat ze vaker zo kunnen zijn.

Zijn Heiligheid is 10 of 12 dagen geleden teruggekomen. Maar pas gisteren had hij tijd voor me. Dit is wat hij me over uw vragen vertelde:

Het binnengaan van de oorspronkelijke Shankaracharya in de tempel van Sharada.

1. U heeft gelijk als u zegt dat de drie open poorten van de Tempel (Dharma, Artha en Kama) tot slavernij leiden vanwege gehechtheid – en dat de Shankaracharya door de vierde gesloten poort binnen ging die Moksha heette omdat het bevrijding van gehechtheid betekende. Maar het woord 'Kama' heeft twee betekenissen 1) Sex; 2) alle wereldse verlangens, sex inbegrepen. In de context van Dharma, Artha, Kama en Moksha betekent het altijd het laatste.

2. De drie open poorten horen niet alleen bij het verleden. Veel mensen hebben ze gebruikt maar ze moeten ook in dat geval teruggaan. Bovendien kunnen deze poorten alleen dat beeld van Sharada verschaffen dat hen de vervulling van Dharma Artha en Kama geeft, al naar gelang de gebruikte poort en verder niets. Door de vierde poort, Moksha, te gebruiken krijg je dat beeld van Sharada wat bevrijding geeft. Wanneer alle bindingen aldus verbroken zijn, is er geen terugkeer.

Uw probleem met Valse Ahankara.

Paradoxaal genoeg is het oneindig veel moeilijker om met een vijand die niet bestaat te strijden, dan met een die bestaat. Je kunt je stok gebruiken om een echte slang weg te slaan – maar de stok zal geen ingebeelde slang weg doen rennen. De valse Ahankara is ook ingebeeld – vandaar het probleem hoe er mee om te gaan. Hij wordt langzamerhand onderworpen als zich de hogere Intelligentie en het juiste begrip ontwikkelen, zodat de geest gedeconditioneerd wordt van de valse indrukken die door de eeuwen zijn heen zijn ingeprent.

Antahkarana.

Antahkarana is het 'innerlijke orgaan' zoals u zegt maar alle dingen die u de 'geest', het 'bewustzijn', het 'hoofd' en het 'hart' etc. noemt, gaan erin. Volgens de filosofie van Vedanta is dat de plek, of noem het het medium, binnenin ons, waardoor de geest, de zintuigen en het intellect allemaal hun respectieve krachten ontvangen om te kunnen functioneren. Het heeft vier fasen of stemmingen die Manas, Buddhi, Chitta en Ahankara worden genoemd. (Misschien hoef ik ze niet uit te leggen omdat u ze al in uw Sanskriet woordenboek heeft). Als zodanig is Antahkarana in ons allen aanwezig, en het wordt niet op een hoger niveau geschapen op de weg naar Zelfrealisatie. Echter, omdat het bestaat uit het gebruikelijk trio van Sattva, Raja en Tama – overheerst Sattva zeker op de hogere niveaus.

Ik hoop dat dit al uw vragen tot nu toe dekt.

Z.H. heeft nog geen tijd gehad om naar het boek van Warren Kenton te kijken. Daarom zal ik u daarover later schrijven. Hij vroeg terloops of u dit jaar kwam.

Ik begrijp dat Jaiswal hier deze dagen ook is. Maar tot nu toe heb ik hem niet ontmoet en ik weet niet hoe lang hij zou blijven.
Met hartelijke groeten
Uw zeer toegenegen
R.L. Dixit

*30 augustus 1969
Allahabad*

Beste Dr. Roles,
...Toen ik een paar dagen geleden ik wat oude stukken doorkeek, kwam ik een Hindi gedicht tegen van een hedendaagse heilige over Vals Ahankara, dat het onderwerp was van onze correspondentie. Ik weet niet of hij nog leeft. Hij is er zo puntig en direct over dat ik van het lezen genoot. Hieronder geef ik wat ideeën uit zijn gedicht, omdat ik denk dat u er ook van zou genieten.
Hij begint te zeggen dat dit Valse Ahankara, de 'Ik', de zeer fundamentele zonde is die de mensheid begaan heeft. Het is de VADER van alle andere zonden, en alle andere zonden zijn zijn nageslacht. Het is verkeerde identificatie, verkeerde kennis. Het is de wortel oorzaak van deze wereld en al zijn ellende. Hierdoor gaat de hele vreugde van het leven verloren, waarheid wordt onwaarheid, het almachtige wordt krachteloos, het gehele universum wordt tot een paar meter teruggesnoeid (het lichaam), de koning wordt bedelaar.
Het ongehechte wordt gehecht. Het blijvende wordt vergankelijk. Het lichaamsloze krijgt een lichaam. Het schone wordt vuil. Het slimme wordt een dwaas. Het vaste wordt hol. Het holle wordt vast.
Door te denken dat het "Ik" een lichaam is, krijgt de eeuwigheid een begin en een eind. Iets wat noch geboren kan worden noch kan sterven, lijkt geboren te worden. Het laat een ding lijken op twee, dan wordt twee veel en ze beginnen onder elkaar te vechten.
Een hond die een kamer met spiegelwanden ingaat, ziet zoveel honden. Hij blaft en blaft tot hij volkomen uitgeput is.
De remedie is om "opgeven" te beoefenen – onthechting. Als deze onthechting voortdurend beoefend wordt, zullen deze verkeerde ideeën en het valse Ahankara langzamerhand verminderen. Als het verder vermindert, zal je lijden ook verminderen. Tenslotte zal het hoofd van de vasle "ik" afgehakt worden en je zult thuiskomen in je ware zelf – de Atman.
R.L.Dixit.

*22 september 1969
Allahabad*

Het antwoord van Z.H. op een vraag van F.C.R. van 12 september 1969

Vraag. Wilt u Z.H. vragen of het waar is dat de tijd van gebeurtenissen op het subtiele niveau zeer snel is vergeleken met die van het niveau van het lichaam? Men kan het ene moment ver van de Atman lijken te zijn en dan kan alles onmiddellijk veranderen. Mensen lijken pessimistisch en hopeloos te worden wanneer ze in de gewone fysieke tijd over Zelfrealisatie denken.

Z.H. Alle gebeurtenissen hebben alleen op het fysieke niveau plaats, hoewel hun uitwerking ook aan de hogere niveaus doorgegeven worden. Maar intervallen van tijd en ruimte worden met de stijgende niveaus minder. Iets wat op het fysieke niveau ver af is zoals Zelfrealisatie, is dat niet op het subtiele niveau. Z.H. gaf het voorbeeld van Rama en Lakshmana.

Eens, toen hij terugkwam van een bad in de rivier Saryu, vroeg Lakshmana aan Rama om hem Maya te laten zien.

Rama sprak er niet over maar later, toen Lakshmana zijn vraag vergeten was, vroeg Rama aan Lakshmana om zijn ring die in de rivier was gevallen bij het baden op te pikken. Lakshmana dook de rivier in om hem te pakken.

In het water vergat hij volkomen waar hij was. Hij zag er een volkomen andere wereld, mooier dan deze. Er stond een jong meisje, dat hem zei dat ze niemand had om voor haar te zorgen. Maar vroeg Lakshmana om haar onder zijn bescherming te nemen en haar te trouwen. Lakshmana ging akkoord en leefde een heel leven lang bij haar en kreeg kinderen en kleinkinderen. Tenslotte werd hij oud, werd ziek en stierf. Zijn zonen dompelden zijn lichaam onder in de rivier. Maar de aanraking van het koude water bracht hem weer tot leven en hij stak zijn hoofd boven het water. Nu vond hij zichzelf weer terug in deze wereld, met Rama die op de kant stond, voor hem.

Lakshmana die geheel buiten zinnen was, vertelde Rama wat hij onder water had gezien en dat hij een heel leven beneden had doorgebracht. Rama zei hem dat hij slechts een paar minuten volgens de aardse tijd onder water was geweest.

Het was allemaal Maya, die hij had willen zien – een paar minuten op het ene niveau maar een heel leven op een ander niveau. Zo veranderen tijd en afstand met het niveau.

3 oktober 1969
Allahabad

Beste Dr Roles,

Z.H. stuurt u de volgende antwoorden op uw vragen van 24 september.

De twee werelden die Lakshmana zag waren beiden vals, vanwege Maya. Zo is alles dat het oog passeert, inclusief de werelden die u noemt. Lakshmana was in de war door de onoverbrugbare dualiteit. Het is daarom geen wonder als u of wie dan ook van ons op het wereldlijke vlak hetzelfde gevoel hebben. Als we het kwijt willen, moeten we voorbij het zwaartekrachtveld van Maya reiken, in de kalme gebieden van de Atman, de enige plek waar de wetten van gelijk zijn, eenheid en onveranderlijkheid gelden. Dit gebeurt wanneer de drijfkracht van ware Kennis er is om ons te stimuleren. In de tussentijd moet je, zoals u weet, proberen om zo objectief te zijn als je kunt.

Ja, de Atman ziet de veranderingen en bewegingen in Prakriti die feitelijk plaats vinden. Maar alleen als een toeschouwer die in de bioscoop zit. Ahankara neemt het voor waar aan en de Atman voor onwaar. Voor wat betreft de barrière tussen God en ons [*zie de aantekening op de volgende bladzijde*] is het beter om ze als slechts een te behandelen – die van onwetendheid. De beweging van de geest, het valse Ik, net als een heleboel anderen die we niet kennen, zijn of de gevolgen of andere verschillende vormen. Als de onwetendheid verdwijnt, gaan ze allen weg; als de onwetendheid blijft, blijven ze allemaal. Uw eigen geval valt hier ook onder.

Z.H. heeft me verteld dat de dame die hem op 6 januari wil bezoeken dan welkom is om dat te doen. Hij gaat pas weg op de ochtend van de 7^e.

Ik hoop dat u Jaiswal nu ontmoet heeft. In het geval dat hij problemen heeft om zowel uw als haar bezoek te begeleiden dan ben ik natuurlijk beschikbaar voor welke hulp dan ook die ze nodig mocht hebben tijdens haar verblijf hier. Ik besef dat aangezien ik de enige persoon hier ben die haar kent, het mijn plicht is om alles te doen wat ik kan.

Natuurlijk zult u me te zijner tijd de details van haar aankomst geven om me in staat te stellen te doen wat nodig is. Ik kan haar mijn telefoonnummer geven voordat ze hier komt, als ze dat nodig zou kunnen hebben.

Hoogachtend,
R.L. Dixit

Aantekening

Vraag: Ramakrishna zei: “Kijk maar; ik schep een barrière met deze doek. Nu kun je me niet zien, zelfs al ben ik hier. God is het meest nabij van alles maar we kunnen Hem niet zien vanwege deze bedekking van Maya.” Is deze barrière de beweging van iemands eigen geest, het valse Ik, als ook de wolk van onwetendheid?

21 november 1969

Londen

Extract uit een brief aan Mr. Dixit

...Zou u hem ook alstublieft willen vertellen dat er nu een grote toename van vernieuwde belangstelling voor de meditatie is. Velen gaan er mee door maar wat misschien belangrijker is, is dat vele honderden mensen aan wie het de voorgaande jaren gegeven is maar die er nooit veel succes mee hadden en er in vele gevallen mee zijn opgehouden, opnieuw beginnen. Hoewel dit en het verspreiden van kennis maken dat je het de gehele week zeer druk hebt, is er toch meer dan voldoende energie. Ik merk dat enkel de gedachte aan hem me soms een nieuwe betekenis van zijn antwoorden en van andere aspecten van kennis laat zien, daar waar ik eerder alleen keek naar de oppervlakkige waarde met het idee er andere mensen over te vertellen. Nu voel ik hen alsof ze op mezelf van toepassing zijn.
F.C.R.

24 november 1969

Allahabad

Extract van een brief van R.L. Dixit die betrekking heeft op de vraag over Lakshmana en de twee werelden

Z.H. was blij dat u zich opgelucht voelde bij het weten dat de beide werelden die Lakshmana zag, illusoir waren. “Maar”, voegde hij er lachend aan toe, “de waarnemer van de twee werelden was echt!”.

27 november 1969

Londen

Aan Zijne Heiligheid,

Ik kwam een gedicht tegen uit een van de Geschriften, als volgt:

*Voordat de Buddhi kan horen en kan herinneren
Moet ze verenigd worden met de stille spreker
Net als de vorm die de klei gaat veranderen wordt gekneed
Eerst verenigd wordt met de geest van de pottenbakker en
Dan zal de stem van de stilte spreken tot de innerlijke wil.*

Dit lijkt me het werkelijke doel van mijn bezoek, namelijk om op de een of andere manier de Buddhi met de Atman te verenigen; en dat wil ik liever dan wat dan ook. Is zulks de betekenis van Yoga?
F.C.R.

शान्ति

Januari 1970

Bezoek van Mrs. Halsey aan Allahabad

Mrs. Halsey. Zijne Heiligheid zei dat de beide werelden die Lakshmana zag, vals waren, vanwege Maya. We zijn in de war door de dualiteit en als we deze kwijt willen raken moeten we voorbij Maya naar de Atman reiken. Dit gebeurt wanneer de drijfkracht van Ware Kennis er is om ons een zetje te geven. Wat wordt bedoeld met Ware Kennis? Is het een plotselinge duw van Sattva of een herinnering van Ware Kennis? Of een ogenblik van Vereniging met het Ware Zelf?

Z.H. 'Kennis' is 'kennen', en de waarheid kennen. Alle kennis moet 'waar' zijn anders is het in het geheel geen kennis. Wereldlijke kennis is niet werkelijk kennis. Omdat hoe meer we er van krijgen, hoe meer we voelen dat er meer te weten is, d.w.z. hoe onwetender we onszelf voelen. Leven na leven kan op deze manier doorgebracht worden met dit zoeken en de zoektocht zal altijd onvolledig blijven. Maar zodra we de Atman kennen, is ons verlangen naar kennis volledig bevredigd en we voelen dat er niets meer is dat waard is om gekend te worden. Vandaar dat deze kennis 'kennis' of 'ware kennis' of 'volledige kennis' is. Deze kennis vertelt ons dat alleen de Atman werkelijk is en dat al het andere dat we via onze zintuigen waarnemen onwerkelijk is. Het vertelt ons ook dat de wereld lijkt op een enorm toneelstuk en dat wij haar toeschouwers zijn. Zelfs als we onszelf als 'toneelspelers' beschouwen, moeten we het gevoel van betrokkenheid laten verdwijnen net als een toneelspeler dat doet, omdat het uiteindelijk alleen maar een toneelstuk is. De wereld lijkt echt door toedoen van Maya, hoewel zij vals is. We denken dat de hemel blauw is omdat onze ogen haar zien als blauw, totdat de wetenschap ons vertelt dat ze niet blauw is. Net zo voelen we dat de wereld echt is totdat de Atman ons zegt dat zij niet echt is. Zoals we door het kennen van ijzer alle artikelen die van ijzer zijn gemaakt, kennen, zullen we evenzo door het kennen van de Atman de rest kennen. (Feitelijk kan de Atman niet 'gekend' worden. Het kan alleen 'gevoeld' worden.)

We maken enorme gebouwen, gebruiken een hoop cement, bakstenen en staal. In de loop van de tijd vallen ze om. Maar in beide gevallen is er noch een toename noch een afname in de totale massa van materie van de aarde geweest, d.w.z. dat zij hetzelfde is gebleven. Net zo is er een onveranderlijkheid betrokken bij alle veranderingen die we om ons heen zien vanwege Maya. 'Ware' kennis stelt ons in staat om deze onveranderlijkheid in een veranderende wereld te zien.

Het verhaal van Lakshman en Rama werd gebruikt om het punt te illustreren dat wat Lakshman onder en boven het water zag in geen van beide gevallen iets te maken had met de Atman. Vandaar dat de werelden beide onwerkelijk waren. Het is slechts een van de vele voorbeelden die gebruikt kunnen worden om te bewijzen dat alleen de Atman werkelijk is en al het andere onwerkelijk. (Atman en God zijn gelijksoortig, net zoals het water uit de Ganges hetzelfde is of het nu in een fles zit of in de rivier.)

Addendum

Dorst naar kennis rijst op als we merken dat we echt niet weten. Het is onze poging om de kloof te dichten. Wanneer de kloof is gedicht is de dorst gelest. Wanneer de geest door meditatie tot rust wordt gebracht dan rijst er, soms, een vraag op: "Wat is deze rust, per slot van rekening?" Wanneer we deze rust kennen, verdwijnt de rusteloosheid.

Mrs. Halsey. In meditatie is er geen Tijd en in het Leven is het belangrijke moment nu, dit moment. Hoe kan je de realisatie van deze waarheid bewaken en bewaren?

Z.H. We zouden tot twee dingen onze toevlucht moeten nemen, zijnde Meditatie en bezonnenheid. Meditatie zou ons kalmte, stevigheid en kracht geven, en bezonnenheid zou ons de weg tonen. We kunnen verder met onze reis gaan als ons pad verlicht is en we kracht hebben in onze voeten.

Een man moest op een donkere nacht vijftien kilometer afleggen, hij had een lamp die slechts 3 meter vooruit scheen. Hij aarzelde om verder te gaan, omdat hij eraan twijfelde hoe hij een afstand van 15 km kon afleggen met een lamp die slechts 3 meter ver scheen. Iemand die wel beter wist vroeg hem verder te gaan en hij merkte dat hij de reis kon maken

met dezelfde lamp zonder enig probleem. Op dezelfde manier gebeuren ons dingen als een gevolg van onwetendheid.

Mrs. Halsey. Zijne Heiligheid vertelt me dat er vele levens zijn. Voor mij is dit leven belangrijk daar het alleen nu is dat men iets kan veranderen. De energie die ontvangen is uit de Meditatie gaat snel verloren, hoe is het mogelijk om deze langer te bewaren en voor herinneren te gebruiken?

Z.H. Ja. Dit leven is belangrijker dan de vorige of de toekomstige levens daar het alleen nu is dat men iets kan veranderen. We kunnen het verleden niet veranderen, evenmin kunnen we nu een toekomstig leven leven. In dit verband is *gewend raken aan meditatie* belangrijker dan meditatie zelf. Omdat we als we gewend raken aan meditatie, we niet zonder meditatie kunnen. De gewoonte garandeert dus een gestage toename van jaar tot jaar in onze mediterende ervaring. In dat geval voegt de hoeveelheid meditatie iets toe als 'rente' bij ons krediet, zoals bij een bankrekening. Te zijner tijd wordt deze 'rente' voldoende om aan onze dagelijkse energie-behoefte te voldoen en er is geen grens (schuld?) aan de hoeveelheid meditatie die door ons op onze rekening worden gestort.

Volgende Dag

Het is volkomen natuurlijk dat u tijdens uw reizen niet tevreden bent met uw pogingen om te mediteren. Maar mediteer, zelfs al is het voor korte periodes. Het effect ervan zal zich ophopen hoewel u het nu mogelijk niet voelt. Maar later, als uw reizen voorbij zijn en u weer een regelmatig leven leidt, zult u zeker een grote verschil zien!

Mrs. Halsey. Als ik in dit leven iets kon veranderen zou dat uitwerking hebben op het leven van mijn dochter die als baby stierf?

Z.H. Ja het zou zeker een uitwerking hebben op uw baby die gestorven is, als uw gedachten naar haar uit gaan in de loop van uw meditatie. Omdat u met betrekking tot haar in de hoedanigheid van haar moeder toegerust bent met uitzonderlijke krachten.

Vraag van Mrs. Sampson gesteld door Mrs. Halsey.

(1) Elk mens wordt geboren met essentie en individualiteit – hoe vindt dit zijn ware expressie – door de Atman? Wat is de verbinding?

Z.H. Net als zeewater zichzelf uitdrukt in individuele golven, die allemaal hun eigen individualiteit bezitten, zo drukt de Atman zich uit in individuele wezens. Het water is als de Atman en de golf als het individu.

(2) Hoe komt men de matheid van het fysieke lichaam te boven en de verlangens die daar uit oprijzen?

Z.H. Een groter verlangen (b.v. het verlangen naar God) onderwerpt alle kleinere verlangens.

(3) Je voelt dat liefde de sleutel is om andere mensen te begrijpen. Wat kan men zich nog meer herinneren bij het praten met mensen die een andere natuur hebben dan jezelf?

Z.H. We beginnen met eerbied en respect. Deze rijpen dan tot liefde en liefde onderwerpt al het andere.

Vraag van Mrs. Pattendon. Wat vertegenwoordigt de oudste zoon in het verhaal van de Verloren Zoon? Hoe komt het, dat hoewel hij altijd bij de Vader is, hij nog steeds boosheid, jaloezie en wrok in zich heeft?

Z.H. Vanwege het 'overblijfsel' uit vorige levens.

Vraag van Mrs. Healey. Wat is bewustzijn?

Z.H. De kracht om te voelen.

शान्ति शान्ति शान्ति: